

SZKOŁA DOKTORSKA

dziedzina sztuki

dyscyplina artystyczna – *sztuki muzyczne*

Nazwa przedmiotu: METODY ANALIZY DZIEŁA MUZYCZNEGO			Data 1.10.2024
Zakres: kompozycja, dyrygentura, edukacja artystyczna w zakresie sztuk muzycznych, rytmika, instrumentalistyka, jazz, wokalistyka, teoria muzyki			
Moduł: obowiązkowy		Rodzaj zajęć: indywidualne	Forma zajęć: wykład/ćwiczenia
Rok: I		Wymiar zajęć: 20	Języki nauczania przedmiotu: polski
Koordynator przedmiotu		Dyrektor Szkoły Doktorskiej	
Prowadzący zajęcia		dr Temina Cadi Sulumuna	
Cele przedmiotu		Zapoznanie doktorantów z podstawowymi i zaawansowanymi metodami analizy dzieła muzycznego stosowanymi we współczesnej muzykologii i refleksji artystyczno-naukowej. Wykształcenie umiejętności świadomego doboru narzędzi analitycznych w zależności od repertuaru, epoki i problemu badawczego. Pogłębienie zdolności interpretacji dzieła muzycznego w kontekście strukturalnym, stylistycznym, historycznym i estetycznym. Przygotowanie doktorantów do wykorzystywania analizy muzycznej jako narzędzia badań artystycznych i naukowych, w tym w dysertacji doktorskiej.	
Obszar	Symbol efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ	Odniesienie efektów do programu Szkoły Doktorskiej
Wiedza (W)	W1-1	Doktorant posiada zaawansowaną wiedzę z zakresu sztuki muzycznej, uwzględniającą najnowsze światowe badania i praktyki artystyczne. Wiedza ta, osadzona w szerokim kontekście humanistycznym, stanowi podstawę do prowadzenia twórczej refleksji i konfrontacji z problemami współczesnej cywilizacji.	SD_W01
	W2-2	Posiada wiedzę na zaawansowanym poziomie z dyscypliny związanej z obszarem prowadzonych badań naukowych i działań artystycznych oraz uwzględniającą uwarunkowania prawne i inne istotne, niezbędną do przygotowania pracy doktorskiej	SD_W02
	W3-3	Zna i rozumie metody i techniki badawcze w dyscyplinie związanej z obszarem prowadzonych badań naukowych i działań artystycznych	SD_W03
	W4-5	Zna zasady interpretacji dzieła artystycznego i sposoby przygotowania opisu dzieła artystycznego	SD_W05

	U1-2	Doktorant precyzyjnie określa cel i przedmiot badań lub działań artystycznych, formułuje hipotezę badawczą, wyciąga wnioski, dokonuje poprawnej weryfikacji danych, a także tworzy oryginalne interpretacje i kreacje artystyczne.	SD_U02
	U 2-5	Doktorant potrafi dokumentować i opracowywać wyniki badań oraz projekty artystyczne zgodnie z wymaganiami środowiska akademickiego.	SD_U05
	U 3-6	Umie transferować wyniki swojej działalności do strefy społecznej, w tym prowadzić zajęcia dydaktyczne w uczelni z wykorzystaniem nowoczesnych metod i narzędzi oraz upowszechniać je	SD_U06
Kompetencje społeczne (K)	K1-1	Doktorant rozumie wagę samodzielnej aktywności naukowej i artystycznej jako źródła rozwoju dyscypliny sztuki muzyczne oraz własnego warsztatu.	SD_K01

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Pojęcie analizy dzieła muzycznego – cele, funkcje, ograniczenia.
2. Analiza formalna i strukturalna (forma, fraza, okres, architektura utworu).
3. Analiza harmoniczna i tonalna (funkcjonalna, modalna, posttonalna).
4. Analiza melodyczna i motywiczna.
5. Analiza rytmiczno-metryczna.
6. Analiza fakturalna i brzmieniowa.
7. Analiza stylistyczna i historyczna.
8. Analiza dzieła w kontekście praktyki wykonawczej.
9. Metody analizy XX i XXI wieku (m.in. analiza schenkerowska, semiotyczna, narracyjna – w zarysie).
10. Analiza dzieła muzycznego jako element badań artystycznych i pracy doktorskiej.

Metody kształcenia	1. wykład problemowy 2. analiza partytur i nagrań 3. dyskusja naukowa 4. studium przypadku 5. prezentacje doktorantów
Metody weryfikacji efektów uczenia się	wymagania końcowe – egzamin komisyjny z oceną
Forma i warunki zaliczenia	1. aktywność i udział w analizach prowadzonych podczas zajęć, 2. krótka praca pisemna (analiza wybranego dzieła muzycznego), 3. prezentacja ustna wyników analizy.

Literatura:

1. Gołąb M., Muzykologia – wprowadzenie, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2011.
2. Chomiński J., Wilkowska-Chomińska K., Formy muzyczne, t. I-II, Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1983-1995.
3. Chomiński J., Wilkowska-Chomińska K., Teoria formy. Podstawowe zagadnienia, Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1987.
4. Lissa Z., Wstęp do muzykologii, Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1973.
5. Dahlhaus C., Analiza i wartość dzieła muzycznego, tłum. pol., Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1985.
6. Literatura uzupełniająca – przypisy bibliograficzne
7. Eggebrecht H.H., Rozumienie muzyki, tłum. pol., Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1992.
8. Piekut T., Analiza dzieła muzycznego. Zagadnienia wybrane, Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina, 2010.
9. Mycielski Z., O analizie dzieła muzycznego, Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1984.

10. Zieliński T.A., Styl i forma, Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1980.
11. Polony L., Muzyka i jej interpretacja, Kraków: Akademia Muzyczna w Krakowie, 2008.